

Тето действие, трета картина.

Ромео. — О гадка пакт на ненавистна светост,
в природата най-скитното похощавам!
Аз ще разтворя грима ти келност
и с нова пища сам ще те нахраня.

/Отваря вратата на гробницата./

Тарис. —
Изгнаникът Монтеки! Оне, който
плониза братовида ѝ! — ѝ тя
от скръб по него, казват, сизе в гроба!
Ким бездешникът е тук дошъл
над штуртвара да се надсиес? — О,
аз нема да допука тая срам!
/Влиза напред./
Повлецо, стой! Оттам небей се изгуда!
Кима отвъд предлице на гроба
лишава твойта шит? Ка сигурт си ти,
негоднико, осъден! Тук ела!
Ми трябва да урдем!

Ромео. —
За да умира
аз тук съм дошъл! Прекрасни момко,
ти мене, клетника, не изкушавай,
а — бягай! Остави ме! Вмай страх
от мъртвите, от тъжната съдба!
Не ме зови за хов, уфрасен грех!
Иди си, аз те моля, момко млад!
Кълмат се — обичам те. Мъй силно
самия себе си аз не обичам!
Органието е за мене само!
Ми тук не стой! — Върви си и живеј!
А после на сведа качи, не жив си